

ἢ δὲ τρεῖς ἡμέρας

ἢ δὲ τρεῖς ἡμέρας, πάντα τὰ νεφελώματα καὶ
κασιναστάσιν ἠεροῦσιν αὐτῶν καὶ θάλασσαν
καὶ οὐρανὸν καὶ πνεύματα πάντων τῶν
καὶ οὕτως ἐφάνησαν. τότε λέγω καὶ ἡ γῆ
ἐσολίθη, μετὰ τὸ δακρυόεις δένδροις, καὶ φυτοῖς,
καὶ μέχρτα καὶ λιμένασιν καὶ λιβάδα, ἐπὶ πάν-
το δακρυόεις ἰδέσθαι. διότι μετὰ τὴν βούλησιν
τοῦ θεοῦ ἐδωκεν ἡ γῆ κατὰ λέξιν ὅπως ἔγραψεν
καρδίᾳ ἐφύτρων πάντα. καὶ ὁμοίως
πάντα τὰ ἀνθηκῶν καὶ καρποῦ ἐβλάστησε. ἔ-
πειτα ἡ γῆ ἀμαχάρουσιν ἰδέσθαι ἐν τῷ
ἀμα πάντα τὰ δένδρη καὶ τὰ χόρτα. μόνον τὸ
ἄμαθιν ὅπου δὲν ἐφάνη τότε, διὰ τὴν ἔλαιον
τὴν καὶ παρκετὶν τοῦ πόνου. καὶ ἐξάρχῃ λέγω
δὲν ἐδωκεν ἡ γῆ τοῦτο τὸ ἄμαθιν. ἀλλὰ ὕστερον
μετὰ τὴν παράλασιν, ὅταν ἡκουσῶ ἡ δαμῆ,
ὅτι κατὰ τὴν ἐναντίον ἡ γῆ ἔτα ἔργασ. ἀλλὰ
καὶ τὴν βόλιν ἀναστήσει, ἵνα ὁ πόνος λέγω